LIBRIS | We know books

Titlu original (eng.): Innocent obsession

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale
MATHER, ANNE
Obsesia / Anne Mather
Traducător: Salomeea Rotaru
București: Editura și Tipografia Alcris, 2022.
ISBN 978-606-736-499-6
I. Aurelian Micu (Editor)
II. Alexandra Piripitsis (Redactor)
III. Ioan Drăghici (Lector)
821.111. 31=135.1

Colecția „ ROZ “

ANNE MATHER

Obsesia

Traducerea și adaptarea în limba română de:

SALOMEEA ROTARU

Editura și Tipografia
ALCRIS

LIBRIS | We know books

Vă recomandăm ultimele apariții din colecția "ROZ":

Noelle Berry McCue	-Țărmul îndrăgostiților	nr. 311
Karin Black	-Zbor cu peripeții	nr. 312
Iris Moore	-Mâna destinului	nr. 313
Alison Fraser	-Dragoste în afara rațiunii	nr. 314
Laurien Blair	-Dragă Miranda	nr. 315
Karen Rose Smith	-Curcubeul speranței	nr. 316
Melanie Hurst	-În amurg	nr. 317
Lily Stevens	-Între doi bărbați	nr. 318
Anna Moines	-Reversul medaliei	nr. 319
Ann Cristy	-Licitația burlacilor	nr. 320
Anne Mather	-Mister și iubire	nr. 321
Jan MacLean	-Să uităm ce-a fost	nr. 322
Margot Dalton	-Minciuni înaintea săruturilor	nr. 323
Annabel Murray	-Dovada de dragoste	nr. 324
Jo Donnell	-Dincolo de tăcerea lor	nr. 325
Sandra Field	-Stânjenei sălbatici	nr. 326
Anna Moines	-Dragoste târzie	nr. 327
Iris Valentine	-Lacrimi de fericire	nr. 328
Rita Herron	-Hoțul de inimi	nr. 329
Sandra Steffen	-Fugara și pilitistul	nr. 330
Joyce Dingwell	-Flamingo	nr. 331
Anna Moines	-Deznodământul	nr. 332
Louise Lawson	-Sub ploaia de stele	nr. 333

Capitolul 1

– Mi se pare imposibil, Margot, întrăzni să spună Sylvie, rontăind o felie de țelină.

Margot se hrănea excluziv cu alimente sărace în calorii, și după o masă compusă din brânză și ananas, Sylvie nu se săturase. Dar sora ei îi luă salatiera din față cu un gest repezit.

– Și de ce, mă rog? replică ea. Ce vrei să faci până în octombrie?

Sylvie ridică din umeri. Părul des și blond îi mângâia obrajii.

– De fapt, intenționam să caut ceva de lucru, spuse ea.

Cum legumele se terminaseră, încerca să adune resturile de brânză din farfuria ei. Margot se aplecă spre ea și-și puse coatele pe masă.

– Știi ce? Îți ofer eu o slujbă! Pleacă în Alasya și ocupă-te de Nikos timp de șase săptămâni. Te voi plăti. Sunt sigură că Leon

LIBRIS We know books

nu se va opune la...

– Nu.

– De ce?

– Margot, Leon te-a chemat pe tine, deoarece Nikos este fiul tău. Refuzi să ai grijă de propriul tău copil?

Margot se sprijini de spătarul scaunului, bătând nervoasă cu degetele în masă.

– Nu ești rezonabilă, spuse ea oftând. Eu nu pot să părăsesc Londra în momentul acesta, știi foarte bine. Maurice tocmai mi-a găsit un rol, un rol bun. Refuz să mă las dirijată de tine sau de oricine, înțelegi?

Sylvie își privi fața reflectată în cafetiera de argint. Nu semăna deloc cu sora ei... Cu nouă ani mai mare, Margot era mai înaltă cu un cap și foarte zveltă. Sylvie, în schimb, era destul de plinuță. Părul castaniu al lui Margot, tuns foarte scurt, îi dădea un aer de băiat, dezmințit de ochii verzi cu gene lungi, întoarse. Sora ei mai mică nefiind destul de bogată ca să-și permită să meargă regulat la coafor, avea părul lung de culoarea grâului copt. În sfârșit, se consolă ea, avea și ea o piele frumoasă, dar nu se bronza. Sora ei mai mare se îngrijea mai mult decât ea de înfățișarea ei.

– Ar trebui să-i scrii lui Leon, reluă ea. Să-i explici situația. Deoarece nu poți să pleci acum acolo, roagă-l să găsească pe cineva să aibă grijă de Nikos.

Margot afișă o expresie disprețuitoare.

– E foarte simplu, nu-i așa? Dacă-i scriu lui Leon va lua măsuri,

asta vrei să spui?

– De ce nu?

Margot oftă, iritată.

– Uiți că Leon nu este ca noi. El este grec, și grecii au cu totul altă atitudine față de femei.

– El te-a luat totuși de nevastă, obiectă Sylvie. Erai actriță și el știa.

– Știa că încercam să fiu actriță. Nu uita că nu jucasem niciodată până atunci. Adevărul este că pierdusem orice speranță. Dacă Lewis nu mi-ar fi propus slujba aceea de manechin, n-aș fi mers niciodată la Atena, nu l-aș fi întâlnit pe Leon și căsătoria n-ar fi avut loc niciodată!

Sylvie nu răspunse. Când sora ei se căsătorise cu Leon Petronides acum șapte ani, avea unsprezece ani. Era prea mică pentru a înțelege situația lui Margot. Își amintea întoarcerea ei entuziasmată; îl întâlnise pe fiul lui Aristide Petronides!

După aceea, Leon venise la Londra s-o vadă și curând i-a cerut oficial mâna, cu toate că părinții lui nu erau de acord. Leon a refuzat însă să renunțe la Margot.

Imediat după nuntă, tânăra pereche a plecat în luna de miere în insulele Fiji. După un timp, în familia lor apăruse un fiu, Nikos, dar între ei au apărut diverse probleme. Margot se plictisise de viața cu Leon. Acum un an, un eveniment le-a răvășit viața. După ce-și îndeplinise rolul de soție și de mamă timp de șase ani, conform dorințelor socrilor săi, Margot venise la Londra, la moartea tatălui lor. Leon era atunci într-o călătorie

LIBRIS We know books

de afaceri și n-a putut s-o însoțească, astfel că a venit singură la funeralii.

Apoi, din nefericire, a refuzat să plece înapoi. Pretinzând că o consolează pe mama lor, după pierderea suferită, rămăsese în casa părintească. Dar curând n-a rezistat tentației și a luat legătura cu impresarul ei.

Acesta tocmai avea un rol pentru ea. Se îmbolnăvise o actriță când trupa se pregătea să plece în turneu. Margot nu scăpase ocazia. Se instalase la Londra într-un apartament mobilat, și-și reluase viața de actriță.

Leon a protestat bineînțeles. Doamna Scott, mama celor două fete, a trebuit de mai multe ori să-l calmeze când suna din Grecia și cerea ca soția lui să se întoarcă acasă. Femeia nu reușea să fie convingătoare, fiind ea însăși îngrijorată de ceea ce se întâmpla cu fiica ei. Leon a venit de Paște în Anglia, s-o caute pe Margot. A găsit-o foarte ocupată: începuse repetițiile pentru o nouă piesă. El a înjurat și s-a înfuriat, dar în zadar. Margot a obținut un răgaz de trei luni. De data asta, Leon a fost neînduplecat. Margot trebuia să se întoarcă. Această situație durase prea mult și în plus, doica lui Nikos fusese nevoită să lipsească mai mult timp, trebuind s-o îngrijească pe mama ei bolnavă.

– Oricum, Leon va refuza să mă asculte, declară Margot. Am încercat, dar degeaba! Familia îl forțează să insiste. Dacă n-ar fi intervenit ai lui, aș fi obținut o amânare de șase luni, dar...

– Și fiul tău? întrebă Sylvie. Nu l-ai văzut de un an de zile. El

nu înseamnă nimic pentru tine?

Margot se posomorî.

– Ba da... dar sunt actriță. Trebuie să mă gândesc la cariera mea. Ca să reușesc într-o zi, trebuie să mă consacru total acestui scop.

– Atunci, divorțează. Spune-i adevărul lui Leon. Explică-i că nu mai vrei să fii soția lui. Ești cetățean britanic, nu te poate obliga să te întorci în Grecia.

– Am spus că vreau să divorțez? replică enervată Margot. Alte femei au în același timp un soț și o carieră. Eu de ce n-aș putea?

– Dar soții lor nu trăiesc în altă țară, ca tine. Margot! Fii cinstită! De fapt, nu vrei să-l părăsești pe Leon fiindcă reprezintă o siguranță. Vrei să fii sigură că-l regăsești dacă... ratezi cariera.

– Ești o scorpie! Îți interzic să-mi vorbești pe tonul ăsta! strigă Margot. Nu înțelegi nimic! Te crezi deșteaptă că ai luat cu brio bacalaureatul, nu-i așa? Ei bine, te înșeli! Nu știi nimic despre viață. Și trei ani la Oxford nu te vor schimba!

Sylvie oftă. Margot avea probabil dreptate. Ea avea doar optsprezece ani și abia terminase liceul... Studiile erau foarte importante, dar în comparație cu Margot, nu avea experiență de viață. Nu frecventase niciodată mediile artistice, nu fusese manechin, nu primise telefoane de la bărbați seducători la orice oră din zi sau din noapte. Și niciun milionar grec nu-și va înfrunta părinții ca să se însoare cu ea. Nu-i vorbă că acest gen de viață nu era pe gustul ei.

LIBRIS We know books

– Așadar, refuzi să mă ajuți? întrebă Margot, săgetând-o cu priviri acuzatoare.

Sylvie avea remușcări.

– Nu pot, răspunse ea. Îmi pare rău, Margot, trebuie să rezolvi singură problema.

– În acest caz, o să cer ajutor mamei.

Margo se ridică în picioare, hotărâtă.

– Nu vei îndrăzni! protestă Sylvie.

– N-am de ales, Sylvie. Trebuie să joc cu orice preț în această piesă, nimeni nu mă va împiedica.

– Dar... mama va fi foarte nefericită! replică Sylvie. Ea nu cunoaște familia lui Leon! Da fapt, abia dacă-l cunoaște pe Leon!

– Ce știi tu? i-o întoarse Margot, refuzând să se lase înduplecată.

– Și tocmai acum, când s-a mai liniștit. Știi cât de singură a fost după moartea tatei. Acum s-a înscris la un club feminin unde joacă în fiecare zi bridge... Va învăța să joace și golf! Nu poți s-o lipsești de toate astea!

Margot traversă încăperea, luă o țigară de pe șemineu și și-o aprinse.

– O crezi în stare să-l abandoneze pe Nikos? întrebă ea, să lase niște străini să se ocupe de nepotul ei?

– Ăsta-i șantaj!

– Nu este. Dacă refuzi să mă ajuți, nu am la cine să fac apel.

Sylvie păru învinsă.

– Leon n-ar accepta niciodată...

– Nu-i vom spune, o întrerupse Margo. Te duci pur și simplu în locul meu.

– Nu!

– Nu?

– Ce o să creadă? Cum o să reacționeze?

– Îl vei convinge. Mie îmi este imposibil să plec din Londra. Leon nu va spune nimic. Este prea politicos. Și Dora se va întoarce înainte ca Leon să-mi zădărnicească planurile.

– Dora?

– Guvernanta. Doar mama ei n-o să fie bolnavă la nesfârșit.

Sylvie își trecu o mână peste păr.

– Margot...

– Ei bine, ce spui? o întrerupse Margot.

Sora ei mai mică ridică neputincios din umeri.

– Când trebuie să plec?

– Marțea viitoare.

– Marți? Dar nu voi reuși să fiu gata la timp!

– De ce? Ce trebuie să faci? Să pui două costume de baie și o rochie de seară într-o valiză... Sper să nu iei blugii ăștia oribili, adăugă ea cu o grimasă de dezgust. Îți dai seama cum stau pe tine?

Sylvie o anunță pe mama ei de plecare în aceeași seară, după cină. Trebuia să iasă la dans cu Brian Jennings și prefera s-o pună la curent înainte să plece. Va avea astfel timp să-și revină din șoc și a doua zi vor avea timp să stea de vorbă pe îndelete.

LIBRIS We know books

Dar spre marea ei surpriză, doamna Scott răspunse cu calm.

– Știam că Margot o să apeleze la tine, declară ea. Eu nu puteam să lipsesc, fiindcă îi promisesem vicarului să-l ajut să organizeze festivalul de vară, și i-am spus surorii tale. Cum n-aveai nimic prevăzut pentru vara asta, m-am gândit că-ți va servi drept vacanță.

Sylvie era blocată. Așadar, Margot își bătuse joc de ea! Fusese la mama lor pe ascuns, apoi o amenințase pe ea ca s-o facă să fie de acord.

– Nu ți se pare că este egoistă? bâigui Sylvie.

Doamna Scott se instalase în salon și se mulțumi să ridice din umeri.

– Dacă nu este lăsată să facă ce vrea, Margot va visa toată viața să devină actriță... Deschide televizorul, draga mea, nu vreau să pierd serialul.

***

Cufundată în gândurile ei, Sylvie nu vorbi prea mult în seara aceea. Brian își dădu seama și după un timp o duse într-un colț, departe de ringul de dans și o întrebă:

– Ce se întâmplă? Am spus ceva nepotrivit? Sau nu aveai chef să ieși în seara asta?

– Nu, nu!

Sylvie zâmbi drept scuză și-i explică:

– S-a întâmplat astăzi ceva care nu-mi face plăcere, dar am fost nevoită să accept.

– N-ai acceptat să faci stagiul de arheologie, nu-i așa? Dar ai jurat...

– Nu, nu despre asta e vorba...

Domnul Hammond, profesorul de istorie, îi propusese să participe la un stagiu de săpături arheologice în nordul Angliei. Dar în ciuda interesului pentru antichități, Sylvie refuzase; voia să muncească vara asta, ca să câștige bani. Cum Brian era obligat să stea la Londra toată vara, protestase când îi vorbise despre stagiu. Ar fi fost și mai puțin de acord cu plecarea ei în Grecia.

– De fapt, voi pleca, mărturisi ea.

Brian făcu un pas înapoi.

– A, da? În vacanță? Dar...

– Nu, nu în vacanță, îl întrerupse Sylvie oftând. Trebuie să plec la Alasya, să mă ocup de băiețelul lui Margot câteva săptămâni.

– Alasya? În Grecia?

Ea clătină din cap.

– Când ai luat această hotărâre?

– Astăzi. Leon i-a cerut lui Margot să se întoarcă, dar ea este ocupată cu repetițiile la o piesă...

– Și ți-a cerut să pleci în locul ei?

– Da.

LIBRIS We know books

– Îți convine?

– Deloc! răspunse ea schițând o grimasă.

– Atunci, de ce n-ai refuzat?

– Prima reacție a fost să refuz, dar m-a amenințat că o să apeleze la mama! Eu am crezut că mama va accepta, ceea ce ar face-o nefericită, și atunci am acceptat.

Brian se încruntă.

– Dar eu? Eu nu contez, nu-i așa?

– Ba da, nu spune prostii. Dar am promis și trebuie să plec..

– De ce nu angajează cumnatul tău o femeie care să aibă grijă de copil?

– Are, dar lipsește deoarece mama ei este bolnavă.

– Mama ei? repetă Brian ironic.

– Da, e adevărat. Oh! Nu poți să înțelegi? Nici pentru mine nu-i ușor. Leon o așteaptă pe Margot și mă duc eu în locul ei.

– Pentru cât timp?

– Nu știu, două sau trei săptămâni...

Sylvie nu avea curaj să-i spună că sora ei vorbise de șase săptămâni.

– Trei săptămâni? Dar e mai mult decât stagiul de la arheologie! exclamă Brian indignat.

– Știu... Nu vreau să plec, Brian, crede-mă, oftă ea punând o mână pe brațul lui.

– Și eu? Ce să fac? Să stau acasă, așteptând să te întorci? O să fiu de râsul tuturor!

– Ba nu, încercă ea să-l liniștească. Nu merit să mă aștepți

puțin?

– De unde să știu? ripostă el nervos. Nu mi-ai dat încă ocazia să te cunosc!

Sylvie roși.

– Termină cu vorbele astea în doi peri, zise ea. Spre deosebire de alte fete de vârsta mea, eu nu mă ofer oricui.

– Eu nu sunt un oarecare, protestă Brian, luând-o de talie.

– Nu, Brian.

– Cum adică nu?

– Pur și simplu nu.

– De ce?

– Pentru că nu pot.

– Sau mai curând nu vrei?

– Brian, de ce este atât de important pentru tine? Eu sunt prietena ta, toată lumea știe. Ce diferență ar fi dacă ți-aș ceda?

– Dacă-mi pui o astfel de întrebare, înseamnă că-mi pierd timpul degeaba, mormăi el eliberând-o.

Sylvie se întrebă cu tristețe, de ce se opunea cu atâta înverșunare. Brian era frumos și simpatic, multe fete din liceu încercaseră să-i atragă atenția. Sylvie și Brian se vedeau zilnic de trei luni. Ea era satisfăcută de relația lor, nu dorea ca lucrurile să meargă mai departe. Dar în seara asta, Brian era hotărât să precipite lucrurile.

– Nu te înțeleg, reluă el. Pari atât de matură, atât de feminină, dar se pare că ești lipsită de experiență, nu-i așa? Haide, te conduc acasă. În condițiile astea, e inutil să continuăm...